

İlgaz Gümüştas

Zamansız Hamleler

GrandMaster İnsan Olmak

"Satrancı bilenler oynar. Bilmeyenler öğretir. Hiç bilmeyenler öğretenlere öğretir. Bu durumda ben hiç bir şey bilmiyorum."

2004 yılında Ankara 'daki ikinci kademe antrenörlük kursunda öğrencilerine böyle konuşuyordu Michael Gurevich. Ama neden? Ne gerek vardı bu sözlere? O değil miydi 1985'te Rusya şampiyonu olan, 87 'de Moskova turnuvasını kazanan. 1989'da Avrupa ve Dünya şampiyonluğu kazanan Rusya milli takımının oyuncusuydu. Elliden fazla uluslararası turnuvada birinci olmuştu. 2001 yılında Belçika'da 9/9 yaparak ülkenin bir numarası olmuştu. Dünyanın en iyi oyuncularına antrenörlük yapmıştı. Kasparov'a, Anand'a, Topalov'a...Bu oyuncularla birlikte çalışmıştı.

Böyle bir geçmişi olan,eğer özet geçmesek sözün uzayacağı başarıları olmuş bir efsane, Ankara'nın herhangi bir ilçesinin herhangi bir binasında ülkemiz antrenörlerine ders verirken neden satrancı sizden daha az biliyorum diye konuşur?

Oysa ne kolay birşeydi herkese yüksekte bakmak, ne kolaydı başarılarını ön plana çıkartıp onlarla övünmek. Böyle davranmış olsaydı da kimse birşey diyemezdi. Kariyeri başarılarla doluydu. Ama o öyle yapmadı. İçtenlikle bilmediği şeyleri paylaştı öğrencileriyle. Bu kursu verdikten bir yıl sonra Rusya 'da düzenlenen FİDE Dünya Şampiyonası'nda Shirov'u eleyerek Dünya sekizincisi oldu Micheal Gurevich. Maçlarını oynarken hepimizin kalbi onunlaydı. Sadece Türk vatandaşlığına geçip, Türkiye' yi temsil ettiği için değil, O' nu tanıyıp da alçakgönüllüğüne hayran olan herkesin kahramanıydı. Bizden biri olmuştu. Dünya sekizincisi olduktan sonra da verdiği röportajda karşı durduğu şeyi net olarak söylemişti.

Soru:"Sayın Gurevich, satranççıların tek yanlı hale geldiğini düşünüyor musunuz? Sadece satrançla mı ilgileniyorlar?"

Cevap verdi:"Evet öyle zannediyorum ve bunu kötü bulmaktayım. Amerikan yaklaşımı: dar alanda uzmanlaşma.

Soru:"Şimdiki planınız nedir?"

Cevap:"Artık sırada Türkiye Şampiyonluğu var"

Bütün bu konuşmaları, hareketleri, içtenliği birleştirdiğimizde sorumuzun cevabını buluyoruz.Gurevich,neden öğrencilerine onlardan daha az bildiğini söylemişti? Çünkü kazanılan başarılar geçicidir. Bir gün gelir o başarıları geçen de olur ama derste söylenen bu söz hiç bir zaman unutulmaz. Alçakgönüllülük bir erdemdir. Ben daha bir şey bilmiyorum demek cesaret ister.Herkesin söyleyebileceği bir söz değildir.O halde bir daha yazalım ve hiç unutmayalım.

Satrancı bilenler oynar.Bilmeyenler öğretir.Hiç bilmeyenler öğretenlere öğretir.Bu durumda ben hiç bir şey bilmiyorum."

Michael Gurevich